

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1646/2019
21.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Мирослав Тешић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., насеље ..., чији је пуномоћник Милија Јевтовић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6792/18 од 06.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неосновна ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6792/18 од 06.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 1783/2015 од 24.03.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца АА и ББ и обавезан тужени ВВ да тужиоцима на име дуга солидарно исплати износ од 345.100,00 динара са законском каматом по Закону о затезној камати почев од 24.03.2016. године до исплате, у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења, док је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да по истом основу тужиоцима солидарно исплати износ од 1.035.300,00 динара са законском каматом по Закону о затезној камати почев од дана пресуђења па до коначне исплате одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 95.377,25 динара са законском каматом по Закону о затезној камати почев од истека рока за добровољно извршење обавезе па до коначне исплате, у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6792/18 од 06.12.2018. године преиначена је пресуда Основног суда у Ужицу П 1783/2015 од 24.03.2016. године у усвајајућем делу става првог и ставу другом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим су тужиоци АА и ББ тражили да се обавезе тужени ВВ да им на име дуга солидарно исплати износ од 345.100,00 динара са законском затезном каматом по Закону о затезној камати почев од 24.03.2016. године до исплате (тачка 1) и обавезани тужиоци да као солидарни дужници туженом на име трошкова парничног поступка исплате износ од 339.044,50 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде под претњом принудног извршења (тачка 2).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији на основу на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 197. став 2. ЗПП зато што није одлучио о другом (евентуалном) тужбеном захтеву, јер ће одлуку о том тужбеном захтеву донети првостепени суд.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су супружници који су током 1978. године од продавца ГГ, стрица туженог, купили део катастарске парцеле .. КО ... у површини од 10 ари 90 м². О купопродаји је сачињен писмени уговор који странке не поседују. Уговорена продајна цена у износу од 5.500 ДЕМ у целости је исплаћена туженом, који је у име продавца предузимао све радње око продаје и примљени новац предао стрицу. Током 1981. године, на захтев тужилаца, извршена је деоба катастарске парцеле .. КО ... и од дела који су они купили оформљене су катастарске парцеле .. и .. обе КО ..., али пренос права својине на тужиоце није извршен јер није постојао доказ о стицању тог права. Након смрти ГГ (умро ...1978. године) његову имовину је наследила супруга ДД (умрла ...1984. године). Њену имовину су наследила четири лица, између осталог тужени и ЂЂ. Предмет наслеђивања биле су и катастарске парцеле .. и .. у КО По сачињеном споразуму наследника тужени је наследио катастарску парцелу .. КО ..., а ЂЂ катастарску парцелу .. КО Правноснажном пресудом на основу признања Општинског суда у Чајетини П. 32/03 од 15.01.2003. године, у односу на туженог утврђено је право својине тужилаца на катастарској парцели .. КО ..., док је тужбени захтев за утврђење права својине тужилаца на катастарској парцели .. КО ... правноснажно одбијен у односу на тужену ЂЂ (пресудом Врховног касационог суда Рев. 2252/08 од 25.09.2008. године). Тржишна вредност катастарске парцеле .. КО ... износи 1.380.400,00 динара.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев и обавезао туженог на исплату $\frac{1}{4}$ дела утврђене тржишне вредности катастарске парцеле .. КО ..., по основу његове одговорности за дугове оставиоца, покојног ГГ, а до висине наслеђене имовине.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев. По налажењу тог суда, спорно новчано потраживање тужиоца је застарело протеком општег рока застарелости прописаног чланом 371. Закона о облигационим односима, јер је тужба од 01.07.2009. године поднета по протеку рока од 30 година од смрти продавца ГГ и 15 година након смрти његовог наследника ДД, при чему поднета тужба за утврђење права својине тужилаца на катастарској парцели .. КО ... није прекинула ток рока застарелости.

Правилно је другостепени суд у овом спору применио материјално право, због чега по налажењу Врховног касационог суда нису основани наводи ревизије да је рок застарелости спорног новчаног потраживања био прекинут подношењем својинске тужбе и да је поново почео да тече након правноснажности пресуде о стварно правном захтеву тужилаца.

Овакво правно схватање ревидената је погрешно. Због покренутог својинског спора није искључена могућност за вођење парнице ради остварења облигационоправног захтева, јер то нису парнице из истог чињеничног и правног основа. Зато се, и у случају претходно покренуте својинске парнице, између истих странака могао водити и облигационоправни спор, и тужиоци су, без обзира на парницу за утврђење права својине на парцели, могли покренути парницу за наплату новчаног потраживања (због неоснованог обogaћења или одговорности наследника за дугове оставиоца) и тако прекинути рок застарелости свог новчаног потраживања.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић